

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 3. De Apparitione Christi, sanctiſimæ suæ Matri facta, & qua ratione
Angelis mulieribus manifestarint Christi Resurrectionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

cooperiar exteriori ignominia, vt spiritus meus luce interiori resplendeat; fiatque agilis & promptus ad obediendum; vt post hanc vitam, ad te fruendum pertueniam. Amen.

MEDITATIO III.

QVOD CHRISTVS DOMINVS Sanctissimæ suæ Matri apparuerit, & Angeli eius Resurrectionem mulieribus manifestauerint.

PVNCTVM I.

OSTQVAM Christus Dominus noster resurrexit, voluit mundo suam Resurrectionem manifestare, vt eius fructibus multi fruerentur.

S. Thom. 3.
p. 9. ss.

TRIBVS autem vijs, & modis fuit facta hæc manifestatio: primus fuit per sanctos, qui cum illo resurrexerunt, de quibus ait Sanctus Matthæus, quod a exeuntes de monumentis post Resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis, significantes illis, eum qui fuerat crucifixus, verè esse Messiam Regem Israel;

I.

a Mat. 27.
53.

& Salvatorem mundi, & iam resurrexisset: & fas est credere, inter alios apparuisse. Iosepho ab Aromathæa & Nicodemo, eos consolantes, & confirmantes in fide sui Magistri.

II. *Secundus* modus fuit per suos Angelos, qui Resurrectionem eius manifestarunt pijs mulieribus, quæ ut illum vngerent, venerant ad sepulchrum: quibus Resurrectionem referentes, vacuum ipsum sepulchrum ostenderunt.

III. SED his duobus modis non fuit contentus ipse Christus Dominus, sed *tertium* adiecit, quo seipsum amicis suis videndum præbuit ut suæ charitatis magnitudinem magis ostenderet. Quamobrem etsi statim post Resurrectionem, debuisset ad Empyreum cœlum ascendere, tanquam ad locum glorificatis corporibus designatum; voluit tamen per dies aliquot adhuc in mundo hæerere; & boni pastoris instar, dispersum suum gregem colligere, nemini alteri hoc munus concedens, sed per seipsum discipulos suos consolans, *b apparēs eis & loquens de regno Dei, præbens seipsum viuum, & glorificatum, in multis argumentis;* ut tanquam oculati testes possent eius Resurrectionem promulgare. O Rex gloriæ, laudent te omnes Angeli & homines, ob excellentem hūc erga nos amorem. Non erat mundus dignus, in quo vel momentum post tuam Resurrectionem hæeres; sed charitas, quæ te quadraginta ferè horas tenuit in Lybo, te-

b Act. 1. 3.

net

net quadraginta dies in terra, vt illam purifices, & præsentia tua exornes; & nobis ostendas, te, etsi vitæ rationem mutaueris, non tamen pristinos mores commutasse; nec in prosperitate tua, oblitum esse eorum, qui te sunt in aduersitate comitati.

QVÆ prædiximus, historiam recensentes, licet ad latentem in eis spiritum transferre; & aduertere, eundem Christum Dominum nostrum, triplicem habere viam & rationem, sua nobis mysteria patefaciendi ad nos consolandos & instruendos.

Prima ratio est, per sanctos viros, qui cum ipso resurrexerunt, & ipsa experientia nouerunt suauitatem & excellentiam ipsius Dei, sanctoq; zelo alijs manifestat, quod ipsi didicerunt; quò ipse Deus agnoscat, & glorificetur.

Secunda ratio est, per sanctos Angelos, qui priuatis & secretis illustrationibus, illustrant nos, docent, consolantur, & iuuant amouere difficultates, quæ nos impediunt frui Christo glorificato.

Tertia via est, per seipsum, cum ad cor nostrum loquitur, interna nobis suæ præsentia præbens testimonia: quo modo utitur erga sibi magis dilectos discipulos, præstans illis in hac vita, quod ipse in sermone post coenam promiserat; qui *c diligit me, diligitur à Patre meo, & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum.* c Ioh. 14. 21.

O dilecte mi, diligam te ego toto corde;

siquidem tanta est felicitas te diligere, vt te diligentem, tu diligas, & teipsum illi manifestes, quò magis illum tui amore inflammes.

PUNCTVM II.

I.

PRIAMAM visitationem & apparitionem voluit Christus Dominus facere sanctissimæ Matri suæ, vehementer afflicte propter ipsius passionem; quamuis firmissimè credenti, & speranti eiusdem Resurrectione: quæ cum iam tertium diem ab eius morte inchoari aduerteret, in altissima contemplatione posita, ingentibus desiderijs & suspirijs petiuerit sine dubio à suo filio, suam vt Resurrectionem, & ad se aduentum acceleraret, volens instar a *leone* rugitibus suis *leonem* Iuda, requiescentem in sepulchro suscitare: dixerit fortè & illa verba Psalmi: *b exsurge gloria mea, exsurge psalterium, & cithara*, exi glorificatus de sepulchro, vt nos omnes glorifices: *exsurge psalterium & cythara mea, & exi ex isto loculo in quo manes inclusus; tuæque musica lætifica eos, qui tua causa manemus in tristitia. Tu enim dixisti, exurgam diluculo; quod cum iam adsit; te expectamus. Veni ô sol iustitiæ, antequam sol iste materialis, terræ huius oriatur, & luce tua expelle omnes ab ea tenebras.*

a Gen. 49. 9

b Psal. 56. 9.

II.

EXISTENTE B. Virgine in altissima hac contemplatione, ingressus est Christus Dominus
noster

noster, triplici exercitu stipatus, vno Angelorum, altero animarum sanctarum, tertio corporum glorificatorum, seseq; illi præbuit videndum, cum omni gloria & claritate, quam habebat, confortans eius aspectum, tam corporis quàm animæ, vt & videre eum posset, & eo frui. O quam contenta, satiata, & glorificata fuit Virgo sanctissima: gloriosa adèò visitatione; in qua ex parte fuit expletum, quod Propheta dixit: *c satiabor, cum apparuerit gloria tua.* O quam dulcibus mutuis amplexibus sese complexi fuerunt Mater & filius! quàm iucunda miscuerunt colloquia! osculata fuerit Virgo sanctissima, splendidissima illa & pretiosissima filii vulnera, hauriens ex illis fontibus vberimos torrentes consolationis, sicut antea hauserat desolationes, *d secundum multitudinem enim dolorum meorum, in corde meo,* ait Propheta, *consolationes tue latificauerunt animam meam.* Secutus statim est illustrissimus ille comitatus, eidem sanctissimæ Virgini applaudens & congratulans; Matrem Dei sui & liberatoris sui illam agnoscens, ingentesque ei gratias agens, pro labore & cooperatione eius, in hoc opere Redemptionis ipsorum.

HIC verò insignem nouam lætitiã Virgo sanctissima perceperit tantum fructum vidēs ex passione filii sui, & tot animas eadem passione redemptas; & hoc nomine, Filio fuerit congratulata ob huiusmodi emolumentum & lucrum; Angeli denique ipsi visitationem

illam & communem lætitiã, cœlesti aliqua
musica celebrantes exornauerint, pro gloria
Filii & Matris,

III.

DEMVM, postquam bono temporis spatio,
Christus Dominus mansisset apud Matrem,
reuelans illi magna secreta cœlestia; & signi-
ficans se aliquot dies adhuc in mundo per-
mansurum, ipsamque sæpius visitaturum, va-
ledixit, remanente ipsa Virgine consolatione
plenissima ex tali visitatione; quam tamen
magno silentio apud se retinuit, sicut olim fe-
cerat in mysterio Incarnationis: quando nec
suo sponso Iosepho, illud voluit aperire, do-
nec Angelus illi reuelauit: ita nunc tacuit vi-
sitationem Christi resuscitati, vt nec Apo-
stolis, nec pijs mulieribus, quæ apud ip-
sam erant, quidquam dixerit, donec Ange-
li, aut ipsemet Christus se illis manifestaret.
O Virgo suprema, sit tibi fœlix & faustum,
quod resuscitatum iam Filium videris!

*Regina cœli latere alleluia;
Quia quem meruisti portare alleluia;
Resurrexit, sicut dixit alleluia;
Ora pro nobis Deum alleluia;*

eTob. 12. 22

Et fac nos participes æterni illius e Alle-
luia, quod per vicos & plateas æterna
gloria decantabitur.
Amen.

PUNCTVM III.

EODEM ipso tempore, voluit Christus Dominus per suos Angelos, manifestare suam resurrectionem ijs mulieribus, a qua secuta eum fuerant, quarum pietatem & deuotionem descripserunt Euangelistæ, dicentes: *b Maria Magdalena, & Maria c Iacobi, & c Saloma, & piæ aliæ mulieres. a Qua Sabbato quidem siluerunt secundum mandatum, ob reuerentiam scilicet diei festi. Et c valdè mane vna sabbatorum, hoc est Dominica, veniunt ad monumentum, d cum adhuc tenebræ essent, c portantes aromata; vt venientes ungerent IESVM: c & peruenerunt ad monumentum, orto iam sole, & dicebant ad inuicem: quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti.*

a Luc. 23. 55

b Mat. 28. 1

c Mar. 16. 1.

d Ioan. 20. 1

In his mulieribus proponitur nobis deuotio, qua sit nobis quærendus Christus coniuncta virtutibus, quas illæ exercuerunt. *Prima* fuit obedientiæ legis: nam, etsi maximo tenerentur desiderio ungerendi corpus Christi Domini, id tamen in festo facere abstinerunt, ne transgredierentur mandatū, vt discamus hinc, titulo & nomine pietatis, non debere nos de esse officijs obedientiæ.

I.

SECUNDA fuit magna diligentia, qua nec diem expectarunt, sed cum tenebræ adhuc essent, itineri se dederunt; cū aliàs sint mulieres natura timidæ; hæ tamen nõ timuerunt exire

II.

ex ciuitate, & in tenebris noctis iter illud conficere, vt suo desiderio satisfacerent, quo tenebantur hoc obsequium Magistro suo deferre. Hac diligentia quæri vult diuina sapientia incarnata, quæ dixit *e qui mane vigilant ad me, inuenient me*: Et si cupio inuenire *manna* celestium consolationum, oportere me *preuenire solem* vt illud cum *tua benedictione* colligam; pigri enim illud non inueniunt sed diligentes inueniunt & fruuntur.

III.

TERTIA virtus fuit perseverantia in bene coeptis, simul cum insigni fiducia in Deum; non enim deterritæ sunt hæc mulieres propter difficultates occurrentes; sed quamuis non ignorarent, sibi non suppetere vires, vt ingentem illum lapidem, ab ostio monumenti remouerent; prosecutæ sunt tamen iter suum, confidentes in Deum, quod prouisurus esset modum & medium ad lapidem remouendum; factumque est ita; nam *cum peruenerunt ad monumentum, inuenerunt reuolutum lapidem*, etiam si esset *magnus valde*; idque in præmium illius fiduciæ, quam posuerant in diuina prouidentia, quæ hoc modo Deum quærentes, & in rebus obsequii sui non deserit.

PUNCTVM IV.

a *Mat 28.2*

MODVM, quo hæc sunt gesta, declarant Euāgelistæ dicentes, a *Ecce terra motus factus est magnus: Angelus .n. Domini descen*

descendit de cælo: & accedens reuoluit lapidem; & sedebat super eum: erat autem aspectus eius sicut fulgur, & vestimentum eius sicut nix. præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui: b & accedentes mulie-
 res, viderunt reuolutum lapidem, & introeun-
 tes in monumentum, obstupuerunt: a respondens autem Angelus dixit illis; Nolite timere vos: scio enim, quod IESVM, qui crucifixus est, quæritis; non est hic: surrexit enim sicut dixit; venite, videte locum, vbi positus erat Dominus.

b Marc. 16.

4.

PERPENDENDA hîc est apparentis huius Angeli maiestas, pulchritudo, & potētia; tum in magno illo terræ motu, quem effecit; tum in facilitate, qua magnum adeo lapidem reuoluit, cum ingenti timore, tam piorū quam impiorum; quamuis cum discrimine: nam milites, utpotē improbos, prostravit in terram, ut quasi mortui, & à sensibus alienati essent, ne præsentî illò bono & felicitàte gauderent; pias verò mulieres consolatus est dicens: Nolite timere vos; atque si clariùs diceret, milites isti timeant, qui nequam sunt, vos autem nolite timere; grata enim vobis adfero noua de Resurrectione eius, quem quæritis.

I.

DEINDE perpendam nouum illud cognomen, quod Angelus Christo Domino tribuit, dum ait IESVM NAZARENVM CRUCIFIXVM quæritis; ut qui optimè nosset, boni nostri IESV conditionem; qua de suis opprobrijs gloriatur, & honori sibi ducit, quòd sit pro nobis crucifixus. O dulcis IESV Nazarene, & cru-

II.

C 5 cifice,

cifixe, nec vnquam tam Nazarenus, atq; cum
 es crucifixus: in cruce enim produxisti flores
 tuarum virtutum, fructusq; nostræ sanctifica-
 tionis, quibus in gloriosa tua Resurrectione
 gaudes. O si tanto feruore te quærerem, vt ni-
 hil aliud scire me gloriarer quam cum Apo-
 stolo c IESVM Christum, & hunc crucifixum.
 O Angele sanctissime, veni in auxiliū mihi, &
 hisce floribus corrobora, & fructibus cōforta:
 d *quia amore languero*, desiderans videre Iesum
 Nazarenum, qui fuit pro me crucifixus.

c1. Cor. 2. 2.

d Cant. 2. 5.

III.

e Matt. 28.
6.

f Marc. 16. 7

PERPENDENDVM prætereà, has mulieres,
 ob suā paruam fidem nō fuisse dignas, quibus
 ipse Christus se illis ostenderet; ideoq; Ange-
 lus ad id eas disponebat, fidem illarum exci-
 tans, & inuitans, e *venite & videte locum, vbi
 positus erat Dominus*, vt ex hoc credatis eum
 resurrexisse. Sed & charitatem promouebat
 dicens, *citò euntes dicite discipulis eius, f & Pe-
 tro* (quem nominatim expressit) vt id ille au-
 diens, animum resumeret, & non existimaret,
 se propter trinam negationem esse desertum;
 quia cum amarè suum peccatum fleuisset, di-
 gnus factus fuerat, qui hanc consolationem
 acciperet. Ex quo intelligam, dilationem
 videndi Christum Dominum nostrum, dulci-
 que eius præsentia fruendi, prouenire sæpe ex
 defectu nostræ fidei, & paruæ ad id dispositio-
 nis. Quamobrem par est, me contendere, vt
 augeantur in me virtutes, quæ, ad Deum vi-
 dendum, me disponant, non abijciendo ani-
 mum, proptereà quòd sciam me fuisse pecca-
 torem;

tozem; cū videam hīc Petro factam esse spem eum videndi.

ULTIMÒ considerandum est cum hæc piæ mulieres ingressæ essent ad interiorem monumenti partem; *g Et consternatæ, quòd non inuenissent corpus Domini IESV, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cū timerent autem & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: quid queritis viuentem cum mortuis? non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locus est vobis; cū adhuc in Galilæa esset, dicens: quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere: & recordatæ sunt verborū eius, & regressæ a monumēto h cū timore & gaudio magna currentes, nunciauerunt hæc omnia illis vndecim, & cæteris omnibus.*

IV.

*g Luc. 24. 4.**h Mat. 28. 8*

HIC apparet, quòd perseverantia in deuotione ad Christum, digna sit nouis consolationibus. Primūm hæc mulieres viderunt vnū Angelū; sed perseverantes in suo pio proposito, viderūt alios duos, qui dixerūt illis idē, quod alter dixerat, confirmantes eas in fide, cū quadam beneuola reprehensione; atq; si dicerent; cur ita estis pertinaces, in quæredo inter mortuos illum, qui iam ab eis surrexit, & viuit? Deinde etiam perpendendum, quàm sit Angelis familiare, reuocare nobis in memoriam verba CHRISTI Domini, quibus nos instruant & consolentur, confirment in fide, excitent spem, & promoueant charitatem; vt sic dispositi, reddamur digni, qui glorificatum

ipsum

ipsum Christum videamus. O Angeli beati, quibus DEVS animarum curam commisit; si aduertetis, meam querere viuētem inter mortuos, Christum, videlicet in rebus huius mundi mortuis, corripite illam, & instruite, ac dirigite; vt sciat illum querere vbi est, hoc est in terra viuentium, vbi cum suis regnat in sæcula. Amen.

MEDITATIO IV.
 QVOD CHRISTVS AP-
 paruerit Mariæ Mag-
 dalenæ.

PVNCTVM I.

VM piæ mulieres, è monumēto redeuntes, retulissent Apostolis, quæ ab Angelis audierant, et iam si illi non crederent; illæ tamen secundò, ad monumētum redierunt;

a Marc. 16.
9.

& tunc, ait Sanctus Marcus, a *Surgens IESVS mane prima Sabbati, apparuit primò Mariæ Magdalena, de qua eiecerat septem Dæmonia.*

I.

PERPENDENDA hîc est infinita Charitas nostri Redemptoris, qua peccatores conuersos tanti facit, & honorat; sicut hic elegit in primum testem oculatum suæ Resurrectionis eam mulierem, quæ fuerat habitatio septem

Dæmo-